

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 543
Din 15.10.2008**

Dosar nr.: 350/2008

Petiția nr.: 6375 din 05.05.2008

Petent: A I și alții

Reclamat: Universitatea Bacău, prin reprezentant, Rector V N
și Decan al Facultății de Litere, A G R

Obiect: Îngrădirea accesului la educație prin desființarea secției Istorie din cadrul Universității din Bacău, Facultatea de Litere și cu opțiunea studenților de a se transfera la o altă specializare sau Universitate.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petenților

I.1.1. A I , M D , U I , M G
A V , N A , F D

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1. A G R , V N (Decan, Rector) cu domiciliul de corespondență la Universitatea din Bacău, Facultatea de Litere din Calea Mărășești, nr. 157, Bacău

II. Obiectul sesizării

2.1. Sesizarea petenților vizează îngrădirea accesului la educație prin desființarea secției de Istorie din cadrul Universității din Bacău, Facultatea de Litere.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Petenții arată că sunt studenți ai Universității din Bacău, Facultatea de Litere, specializarea Istorie, anul I, iar decanul și rectorul Universității i-au înștiințat că secția de Istorie a fost desființată deoarece nu este „rentabilă”, oferindu-le două posibilități: să meargă la Facultatea din Iași sau să aleagă o altă specializare din cadrul facultății, punându-se accent pe specializarea Comunicare.

IV. Procedura de citare

4.1. Urmare petiției înregistrate cu nr. 6375 din 05.05.2008, Colegiul Director a solicitat punctul de vedere al doamnei Decan, Prof. Univ. Dr. A. G. R., prin adresa înregistrată cu nr. 7887 din 04.06.2008.

4.2. Prin adresa înregistrată cu nr. 7886 din 04.06.2008, Colegiul Director a solicitat punctul de vedere cu privire la obiectul petiției domnului Rector, Prof. Univ. Dr. Inginer V. N.

4.3. În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare.

4.4. Prin adresa înregistrată cu nr.7888 din 04.06.2008, având în vedere lipsa datelor de identificare ale petenților, Colegiul Director a solicitat acestora să pună la dispoziție datele de identificare personale sau ale persoanei desemnate ca reprezentant în vederea îndeplinirii procedurii de citare. Colegiul a comunicat petenților o copie după O.G. nr. 137/2000 republicată precum și procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor.

De asemenea, s-a pus în vedere că potrivit art. 7 din O.G. nr. 27/2002 petițiile anonime se clasează.

4.5. Prin adresa înregistrată cu nr.8520 din 17.06.2008, reclamata a transmis punctul de vedere cu privire la obiectul petiției.

4.6. Colegiul Director a comunicat petenților punctul de vedere al reclamațiilor din care rezultă soluționarea amiabilă a situației prezentate în petiție.

4.7. Prin adresa înregistrată cu nr. 9451 din 09.07.2008, Colegiul Director a solicitat petenților să confirme până la data de 28.07.2008 dacă s-a convenit asupra aspectelor sesizate.

4.8. Până la soluționarea petiției, petenții nu au răspuns adresei cu nr. 7888 din 04.06.2008 de a comunica datele de identificare și adresei cu nr. 9451 din 09.07.2008 privind soluționarea amiabilă a petiției.

V. Susținerile părților

5.1.1. Pe fond, petenții arată că sunt studenți în cadrul Universității din Bacău, Facultatea de Litere, Specializarea Istorie și le este îngrădit dreptul la

educație prin hotărârea Senatului Universității de a desființa specializarea în speță.

5.1.2. Astfel, petenții susțin că secția de Istorie se desființează pe motiv că nu este „rentabilă”, iar aceștia trebuie, ori să se transfere la universitatea din Iași, ori la o altă specializare, cum ar fi Comunicarea.

5.1.3. Petenții arată că în data de 24.04.2008, conducerea Universității formată din decan, rector și îndrumătorul de an i-au înștiințat despre faptul că Senatul Universității a hotărât să desființeze specializarea Istorie datorită unei „găuri uriașe” în bugetul facultății, în aceste condiții nepermițându-și să plătească profesorii de istorie.

5.1.4. Petenții consideră nedreaptă decizia conducerii, pentru că o parte din profesorii de istorie vor preda și la Comunicare. Astfel, nu se justifică „economia ” pe care conducerea dorește să o facă.

5.1.5. De asemenea, petenții consideră că le este încălcat dreptul la libera alegere a unei profesii, la libertatea de a hotărâ ce meserie vor să facă în viitor.

Punctul de vedere al reclamațiilor

5.2.1. Universitatea Bacău arată că datorită numărului de studenți de la specializarea istorie, respectiv: anul I - 10 bugetanți/9 cu taxă; anul II - 8 bugetanți/3 cu taxă; anul III - 11 bugetanți/13 cu taxă, situația financiară a specializării/facultății, atractivitatea scăzută a specializării, numărul mic al specialiștilor în domeniu (doar un lector și doi asistenți în specialitatea istorie), dotarea insuficientă a specializării în ședințele de birou ale Senat și în Senat s-au analizat și hotărât următoarele: - continuarea în lichidare a specializării, respectiv nu se mai organizează admitere pentru anul universitar 2008/2009, taxele de studiu se vor stabili la nivelul alocației bugetare, nu se mai alocă fonduri pentru dotarea specializării Istorie (aflată doar în autorizare de funcționare) deoarece nu se va întocmi dosar de acreditare și nici dosar pentru studii universitare de master.

5.2.2. De asemenea, reclamata susține că, memoriul studenților se referă la o dată anterioară discuțiilor finale, în urma cărora conducerea universității și a facultății, împreună cu petenții, au căzut de comun acord cu concluziile de mai sus.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. Colegiul Director ia act de faptul că petiția, sub aspectul faptelor care urmează a fi analizate, astfel cum este redactată, se referă la îngrădirea accesului la educație prin desființarea secției Istorie din cadrul Universității din Bacău, Facultatea de Litere.

7.1. **În drept, Colegiul Director** se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a

apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoge și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „**trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoge sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

7.2. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv**. (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zucchero and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 oara.91)

7.3. Curtea Constituțională a României a statuat cu valoare de principiu că „principiul egalității nu este sinonim cu uniformitatea, astfel încât pentru situații diferite poate exista un tratament juridic diferit, recunoscându-se dreptul la diferență”. (Vezi Decizia nr.70 din 15 decembrie 1993, Decizia nr.307 din 27 decembrie 1994, Decizia nr.139 din 19 noiembrie 1996, Decizia nr.20/2000, Decizia nr.49/2000, Decizia nr.126/2000, Decizia nr.151/2000 si altele)

7.4. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

7.5. Sub aspectul sesizării Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul Director reține că orice persoană fizică sau juridică,

(inclusiv organizații non-guvernamentale, sindicate etc.) poate sesiza C.N.C.D. cu privire la aspecte ce intră sub incidența O.g. nr. 137/2000, republicată.

7.6. Legiuitorul român instituie principiul contradictorialității din care decurge implicit și principiul dreptului la apărare, în materia discriminării. În acest sens, art. 20 alin.4 dispune: „*Colegiul director al Consiliului dispune măsurile specifice constatării existenței discriminării, cu citarea obligatorie a părților. Citarea se poate face prin orice mijloc care asigură confirmarea primirii. Neprezentarea părților nu împiedică soluționarea sesizării*”.

7.7. În cadrul procedurii de soluționare a sesizărilor în materia discriminării, se acordă părților posibilitatea să participe în mod activ la prezentarea, argumentarea și dovedirea susținerilor lor, având dreptul de a discuta și a combate susținerile făcute de fiecare dintre ele, precum și de a-și expune punctul de vedere.

7.8. În materia probelor, în cursul procedurii de soluționare a petițiilor privind fapte sau acte de discriminare se aplică principiul inversării sarcinii probei, ca excepție de la principiul din dreptul comun “onus probandi incumbit actori”, potrivit căruia sarcina probei revine celui care face o propunere (afirmație) înaintea judecătii. Astfel, potrivit art. 20 alin.6 “*Persoana interesată are obligația de a dovedi existența unor fapte care permit a se presupune existența unei discriminări directe sau indirecte, iar persoanei împotriva căreia s-a formulat sesizarea îi revine sarcina de a dovedi că faptele nu constituie discriminare*”.

7.9. În raport cu aspectele de mai sus, Colegiul Director constată că potrivit legislației în materia reglementării activității de soluționare a petițiilor, în speță, Ordonanța de Guvern nr. 27 din 30 ianuarie 2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor, cu modificările și completările aduse de legea nr. 233 din 23 aprilie 2002, art. 1. alin.1 se are în vedere „reglementarea modului de exercitare de către cetățeni a dreptului de a adresa autorităților și instituțiilor publice petiții formulate în nume propriu...”. Potrivit art. 7 „Petițiile anonime sau cele în care nu sunt trecute datele de identificare a petiționarului nu se iau în considerare și vor fi clasate potrivit prezentei ordonanțe.”

7.10. Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor în fața C.N.C.D., publicată în Monitorul Oficial nr. 348 din 6 mai 2008, prevede la Capitol II privind Petițiile și autosesizările, Secțiunea a 2-a, Art. 12 alin.1 că: “Petițiile anonime, transmise prin orice mijloc, se vor clasa”.

7.11. Având în vedere că în speță, persoanele care au sesizat Consiliul, urmare solicitărilor adresate de Colegiul Director (nr. 7887 din 04.06.2008), nu au comunicat datele personale de identificare, ceea ce nu permite declanșarea procedurii de citare a părților, potrivit prevederilor O.G. nr. 137/2000, republicată, petiția urmează a fi clasată.

7.12. Pe de altă parte, Colegiul constată, astfel cum rezultă din punctul de vedere al reclamatei că aspectele sesizate de petenți au fost soluționate prin acord, petiția referindu-se la o dată anterioară discuțiilor finale, în urma cărora conducerea universității și a facultății împreună cu petiționarii au fost de comun acord cu concluziile finale comunicate Colegiului.

7.13. Or, petenții nu au comunicat nici un răspuns în raport cu această situație și relativ la solicitarea Colegiului Director din adresa cu nr. 9451 din 09.07.2008.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. clasarea dosarului;
2. se va răspunde petenților la adresa menționată pe plicul de corespondență al petiției.
3. o copie a hotărârii se va transmite Universității din Bacău, Facultatea de Litere, cu sediul în Calea Mărășești, nr. 157, Bacău.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA PAULA ROXANA – Membru

VASILE MONICA - Membru

Data redactării 06.11.2008

Red. D.G., Tehnored. A.P., 3 exemp.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

